

ആമുലം മലയാളഭാഷാഗ്രന്ഥാവലി.

ഗമാക്ഷം ഒ. ①.

രണ്ട് ഭാഷാ പാട്ടുകൾ

കുട്ടൻ

കെ. സാംബരോധരാജുകർ

പരിശോധിച്ച

മഹാമഹിമ ഗ്രീസേഴ്വക്കുമഹാരാജത്തിൽക്കുന്നുവെ മല്ലന്തുമാരം
പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുന്നത്.

M 63

1154

രിതവന്നതചുരം

തിരുമ്പം ദ നാട്ടു അച്ചുട്ടുക്കരിൽ എച്ചടിച്ചു.

മന്നം

വീഡ മാത്രം.

SRI MULAM MALAYALAM SERIES.

No. XXV

TWO BHĀSĀ CHAMPŪS

EDITED BY

K. SAMBASIVA SASTRĪ

Curator for the Publication of Sanskrit and Malayalam Manuscripts.

M 6³
—
HS

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT OF
HER HIGHNESS THE MAHARANI REGENT OF TRAVANCORE.

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS
TRIVANDRUM:
1930.

All Rights Reserved.]

ശ്രീ

കൂർമ്മാദരണാസനവല്ല സത്തരസംഗ്രഹിതാ സവ്വതഃ
കൂർമ്മാദരണാമേവ യാ പ്രസാദി രാജരാജേശപരീ
രമാരമണാനോശവിനി നിവിലപയമ്പംസംവദ്ധനി
സമാദ്വർസമപ്രജാ ഇയാദി സേതുലക്ഷ്മീരസൈ.

യ.ഓ'ക്കാരണാപ്രകാല്യാഖ്യാദിഹ കല്പാ-
സാമഗ്ര്യസന്ദര്ഭം
ഒന്നൊന്നും സഹ കൈരളീച കൃതിഡി-
നീതാ പ്രസിദ്ധീകൃതിം
താസ്മാ വഞ്ചിവന്മാസ്യരാഗതജന-
പ്രാക്കൂർമ്മലക്ഷ്മീപ്രാ മഹാ-
രാജത്രാ മദ്ദേശാലിക്കയമുടിം
സദ്ഗ്രന്ഥമരതാഖലിഃ.

കെ. സ്വാരഥബാഡിവർണ്ണൻ.

ഈ രണ്ട് ഭാഷാചനുകൾ അതുതികൊണ്ട് ലാളുകളിൽ സാക്ഷിച്ചും പ്രത്യേകാണ്ട് മുതക്കളാണ്. ഈവഴിയിൽനിന്ന് സം ഹിത്യസംബന്ധമായും, സമ്ഭാചാരപരമായും, പശ്ചാ സഭപദ്ധതിക്കും ഗ്രഹിക്കവാനാണ്. ഈവയുടെ കത്താവും, ഭാഷയിലെ ശാജു, റിചി, പാകം എന്നിവയാൽ ഭാഷാരാഥായാണാണി വെള്ള ചന്ദ്രപ്രഖ്യാസനിമാനാവായ മഹാകവി പ്രനംന്ദനയ്ക്കിരി ആ തിരിക്കണം എന്നാണ് ഒരുംഗമം ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. ഈ അഞ്ചു മാതിനും, പുന്തിനേൻ്റെതാണ്ടാണ് സുപ്രസിദ്ധമായ —

“താരിയ്തന്തനപ്രീകടാക്ഷാഖേലമധുപകലാ—

രാമ! രാമാജനാനാം

നീരിയ്തനാർഖാണ! വൈരാക്രഹനികരതങ്ങമാ—

മണ്ണയല്ലിച്ചണ്ണഭാനോ!

ഒന്നരത്താനേരായ നീയാം തൊട്ടുകരികളുംയാ—

ജ്ഞാനമേഖാ കുളിക്കു—

ഭോരത്തിനിപ്പുറം വികുമന്ത്രവര! ധരാ

ഹന! കല്പാന്തതോദ്ദേയ.”

എന്നുള്ള ദ്രോഹത്തിൽക്കാണ്ടാ വൈരാക്രഹംബന്ധവും, ‘ഭാമോ മണ്ണയല്ലിച്ചണ്ണഭാനോ!’ ശബ്ദവും പ്രസ്തുതചന്ദ്രപ്രഖ്യാകളിൽ നന്നായ രാവനവിജയത്തിൽ യഥാകുമം,

“ഏച്ചാലൈറ്റീടുന്ന വൈരാക്രഹിമലയശ-

മുദ്രയോ ചപ്രശാസം”

(എം. ഫൈ. ഫ്രോക്കം. ഫൈ)

എന്ന പാദത്തിലും,

“നിന്നാൽ ധാരു ജിന്തയും വിമതജ്ഞനാമോ—

മണ്ണയല്ലിച്ചണ്ണഭാനോ!”

(എം. ഫൈ. ഫ്രോക്കം. റം)

എന്ന പാദത്തിലും അഭിനന്നതുപരത്തിൽ സദ്ദേഹടിപ്പിള്ളിരിക്കുന്നതു്, പ്രഖ്യാപനമായ ഒരപ്പള്ളംഡക്കമായി നില്ക്കുന്ന. ഇത്തരം “അരാ നസ്ത്രിവിനിസ്ത്രിപ്പചന്നാരായി പ്രവചനിക്കുന്ന സരസസാഹി തീയശരികളിൽ” പരകീയവചനങ്ങൾക്കു നിലയില്ലെന്നതെന്ന

യല്ല, ഉള്ളൊക്കിൽ അതു കവിയശഖാത്മികളിൽ സരണിക, ഇത് ഒരു കവിക്കാനുടി അതുകൊമ്പേണ്ടു എന്നുള്ളതുകാണം മുൻവെയാണ് അഞ്ചുവിധ റാറിന് ഇങ്ങനെ തെവദ്ധിംഭക്കം നിരത്തിയതു്. കൊല്ലവഷ്ടം നീ 0 ര -അമാണ്ടിയല്ലോ ജീവിച്ചിരുന്ന പണ്ണിതാവണ്ണലസം മഹാകവിമുഖ്യമാണ് അതു ഉള്ളണ്ണശാസ്ത്രികൾ—

“അയിക്കേരളമന്ത്രിയും കവചി

କବ୍ୟଙ୍କ ପଥଙ୍କ ଓ ତାଙ୍କ ବିଳମ୍ବି
ଏହିକୋଣ୍ଠରମକାରିଯଚଃପ୍ରସର
ପରମେଯ ପୁନଃ ପୁନରେଯ ନମଃ ॥”

എന്നിവിയം പുനരോത്തരണ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അഭിനവിച്ചതായി കേൾക്കുന്നതിൽനിന്ന്, ശാസ്ത്രികരുടെ ജീവിതസമയമായ സ്നാന ദാഹനാശിനോട് അടച്ചപ്പെട്ടിരിക്കും മുദ്രാവത്തിൻറെ ജീവിതസമയമെന്ന വ്യക്തത്തെപ്പറ്റിനും, മതപ്രേശവചയക്കിലും ദേശനാമധ്യയാദികളെപ്പറ്റി അറിവു ലഭിക്കുന്നതിനും ധ്വനാരായ മാർഗ്ഗവും കാണുന്നില്ല. നമ്മുടെ കവി, ചരിത്രാഖ്യാവത്തിൽ കാണുന്ന,

“മല്ലെബാഴി! പുനരമന്നാന്തള്ളവീണ്ടേണ സാര-
സച്ചാരതിമല്ലോലും പദ്മഭേദഭന്നേക്കുൾ
പകലിരവുവള്ള തിനി സൗക്രാന്തികപദാനാ
മല്ലരകവിഭിരരൈന്തുനന്തിനാ രാജ്യവാശല്ലും.”
“മദ്ദതിചുനമിന്നം ഭ്രി ഭ്രേഗവാളും.”

എന്നീ ഭാഗങ്ങൾക്കാണ്, തത്ത്വത്താവിനേക്കാർ പ്രാചീനനാണ്മ വിശദപ്പെട്ടതും. വിശ്വിഷ്ട, ‘ചല്ലുപ്പെരുന്നേക്കു’ എന്നിടയ്ക്കും, ‘ഗദ്ധുപ്പെരുന്നേക്കു’ എന്ന പാഠം സ്വീകിരിച്ചു’ റാഡിയോ-ൽ പരം ചരുവുമന്മാദം അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കായിരിക്കുന്നതായി ചിലപ്പെടുത്തിയായപ്പെട്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നതു ഒരു ശരിയാണെന്നു തെളിപ്പില്ല. അനേകത്പാഠ ഗദ്ധുപ്പെരുങ്ങുളിൽ അനുപയിച്ചാൽ കൊണ്ടിലാത്രം അനേകം ചരുവകളുായി എന്നും ഏറയടക്കിക്കാവിവരിക്കുന്നതു സാഹസമാണ്ടും. പലേ ചരുപ്പുഖണ്ഡങ്ങളും നിഖിലങ്ങവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സ്പതിസ്ഥിലുമാണു പാടവമണംബായിരുന്നു എന്നാജീതിനെ തെളിയിക്കാൻവേണ്ടിയാണെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷേ അനേകഗദ്ധുപ്പെരുങ്ങഡി സമർപ്പണങ്ങളുായി എന്നു വന്നു
യും.

സംസ്കാരാഷ്ട്രിയിലുള്ള അനിതരസാധാരണമായ സാഹിത്യങ്ങൾ നിമിത്തം, തദ്ദേശവാസികൾ കൈരളിയെ അലങ്കരിച്ച് അരങ്ങേറുവാൻ കഴുതേക്കിച്ചു കേരളീയകവികളിൽ അനുഗ്രഹം നേടുവാൻ പുനംനന്നുത്തരിച്ചിട്ടുണ്ട് അവിശാരിതമായി തള്ളിക്കേരുന്ന സംസ്കാരമുന്നത്തിലും കൈരളിയുടെ സാമൂഹികവിജയങ്ങൾ ഒരു വാൺഡില്ലാക്കാമെന്നുദ്ദേശിച്ചു ചാടിപ്പുറപ്പെട്ട ദീഖാതിലക് കാരണക്കാരി താഴീസില്ലാക്കാനും കൈരളിയുടെ പുനം സാമൂഹികവിജയാബന്ധം പറവാൻ തന്മുഖിച്ചു. ഇതുവരെ കൈരളിയുടെ പുനം സാമൂഹികവിജയാബന്ധം പ്രചാരംവാഹിയായാണ്. അതു നുകൾ അഭിമന്നംമേതുവായ ഒരു വിജയതന്നെന്നാണ്. സർവ്വമാ പലതരം തിലുള്ള പുരാണത്തിലോസാങ്കളിലെ കമാസാരം കാലങ്ങൾാവണ്ണാരിയായ ലോകോപദേശത്തിൽ പത്രവസ്താവിയാക്കത്തു കാവിയം ഫലിതരസസമിത്രമായും, ലളിതമയുപദാവിന്റൊസ മഞ്ഞളുമായും പ്രഖ്യാതപ്പേണ സമ്പ്രതിച്ചിട്ടുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് കവിയുടെ യശസ്വീരിൽ നമ്മുടെ കൈരളികൾ ഒരു സ്ഥായിയായ അവക്ഷുംമോണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഇത്തോമത്തെ സ്ക്രിപ്തിലും പതിനേട്ടരക്കവികളിൽ അരക്കവിയായേ ഗണിച്ചിട്ടുള്ളുള്ളതു സങ്ഗതിയെ ഡാക്കി ശക്കരമേന്നാൻ അവർക്കരിക്കാം ഭാഷാരാമായാണ് ചൊപ്പവിശ്വാസി മുന്നാംഭാഗം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു അവസരത്തിൽ, അവതാരികയിൽ പരിഹരിക്കുവാൻ വളരെ വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചുകാണുന്നു. പ്രത്യേക നന്ദകവിയിൽ നാശേഖക്കുറുമ്പണന്നും ഹരാത് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള ഇത്തോമത്തെ നന്ദകവിയായും സ്ഥാപിപ്പാൻ മുതിരുന്നു. ഇതു കേവലം അസ്ഥാനാദിമാനമനേ തോന്നാനുള്ളൂ. ചോന്നാസ്തുനന്നുതിരിപ്പാടിനേയും ഉദിശ്യംശാസ്ത്രിക ഭേദങ്ങളും മറ്റുമപേക്ഷിച്ചു, പുനത്തിനെ അരകവിയാക്കുന്നതിൽ യാതൊരുത്തക്കംം അല്ലെന്നുഡാക്കാം ഇടയില്ലപ്പോ.

ପ୍ରସକତାରୀବୁ ପ୍ରସକତ୍ୟା, ରାମାଯଣଚାନ୍ଦୁବିନେର ପ୍ରସିଲ୍ଲୀ
କରଣୀ ସଂଖୟାରୀତିରେ, ଭାଷାରୀବିନ୍ଦୁର ପ୍ରସକତାରୀବୁ—

‘അരീഴുലം ഗ്രന്ഥാവലിയിലെ രാമാധാരവാസി, പുന്തി നേർത്തെന്നപോലെ സുരേന്ദ്രരാജപ്പീശ്വരകാര്യക്രമങ്ങൾ തൃതിയാശം’ എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടിള്ളുവും അപ്പും ചരിയേണ്ടിയി

രിക്കനു. യഥാത്മത്തിൽ മാത്രകാരരണ്ടാരായ പ്രസാധകമാ ക്ഷേ, സപക്ഷപോലെക്കളിത്തമായ പാംഡേസസ് ഘടനത്തിന് അഡികാരമില്ലെന്നാൽ തു സഖ്യപരമ സമർത്ഥിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ജീര്ത്തമങ്ങളായ പ്രാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സംരക്ഷണപ്രകാരനും അവരുടെ ഒരു നല്ല ചികിത്സ കനായ ഡാക്റ്ററാണ്. ഡാക്റ്റർമാർ പ്രാബന്ധചായ്യരാകയാൽ പ്രാബന്ധസർക്കാരത്തിൽ മാത്രം തൃത്യാഭ്യഷ്ടവരാണെന്നും അപൂർവ്വമായി പ്രാബന്ധസർക്കാരവും ഇച്ചുാശമുണ്ടാണെന്നും അംഗീക്കേണ്ടിയും ചെയ്യാറണ്ടും. അതു സവാത്തമനാ അനുച്ഛിതം എന്നും ഉച്ചിതത്തിലെന്നും പരിപൂരിതമായി കഴിയുന്ന ചെയ്യാറണ്ടും.

හූ සංඡනිත ප්‍රසාදයකු හිත් රාජෝධීජ යා
හූ ගැඹුපිසිගිතෙන ඉපච්‍රුමාකයු ප්‍රතිග්‍රියාත්මකයු
වේදිත ගිණිඳු, තොසාරාජ්‍ය යාචනා ප්‍රාධානීලිය ප්‍රමත්ප්‍රකරණ
මාරු රාජෝධීජ තෙවතින් ගෙවෙහේ අංශුත්‍ර සාමාන්‍යීත් ප්‍රාධානී
භිත්‍රිකවාන් ආහ්‍යතම්මායිත ගිණිඳු, අතුරුකිත්‍රේක්‍රාන්තේ
යුතු ප්‍රසිඵ්‍යිකරණයීතිය ඩුට්‍රාජ්‍ය යාසුරු මෙගොන්
ඇවර්කරු සංඡලිංඩිඳු ගෙවිතුම් ගුණාගොන් ටුකතමා
කාන්ත සංඡ්‍රගතික්‍රියා ප්‍රසාදයායිරිකෙන්.

ഇതുപോലെ വേരെയും ചില ചന്ദ്രപ്രവാസങ്ങൾ പ്രസി
ലീകരണത്തെ പ്രശ്നമാക്കിരിക്കുന്നു. ഇതിന് ഈ
ആഫീസിൽ തന്നെ സഹായിത്വവും അസാമഗ്രവുമായ കാളിയ
മഞ്ചം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതാണെന്നു നിങ്ങൾക്കുംവുന്നതാക്കുന്നു.
ഈതിലെ ആളുകൾക്കു, കിട്ടിയിട്ടുള്ളതിൽ ഒഴിവില്ല, തന്മ
ഭാഗവാദം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“നാലൂട്ടുക്കാംമുജത്തിന് പരിമളവിഭവ

നമ്മൾക്കുതല്ലെன് -

പ്രാലോധാലങ്കരിക്കുന്നതിൽ വരുമ്പെട്ടെന്ന് അഭിനവം

മത്തും വാദികൾ കൊണ്ട്,

നീഖാംഗോഭാലിരാമം ക്ഷയക മന്ദി!

കല്ല്‌മഷം കൈവരാസ്യാൻ

ലിലാംഗാപാബബാലം നമദസ്വരസ്വരം-

ഹീത്രുപാഭാരവിംം.”

“വിശ്വമല്ലാം ക്ഷയിച്ചിത്തിത്തിപ്പേക്കിപ്പരി-

സില്പിയാം പദ്മജമാവുതാനം ലയി—

ചൂക്കവേ കാരണാംഗോമയം തന്നെയാ

കനികാലത്രമാപത്രക്കടാതവ—

ണ്ണം വടത്തിന്മാറ്റത്തിൽ കിടന്നങ്ങൾിപാ-

നം കൊട്ടക്കംപരൻ”

ഈ ചാപകളുടെ പ്രസാധനത്തിൽ മുത്തവെന്നുനിയമിച്ചുള്ള ഭാവിശ്വവുത്തങ്ങൾക്ക് ഗദ്യം എന്നുകൊട്ടത്രവനിച്ചുള്ള സദ്ധായം അന്നാംഗംസനീയമെന്നുകരഞ്ഞി, ഭാവിശ്വവുത്തമെന്നു തചക്കേടു ചേത്തിരിക്കുന്നു. സംസ്കാരവുത്തമല്ലാത്തതെല്ലാം, ഗദ്യമാണെന്നു പൊതുവേ സങ്കല്പിക്കുന്നതു പ്രമാണാനന്നുഹീനമല്ലോ.

ഇവയുടെ പ്രകാശനത്തിൽ ഗജേന്റേമുക്കംസംഖ്യയിച്ചു്:—

എ. പ്രൂഹാർണ്ണി, കോട്ടയം കടമാള്ളൻ ചെവക്കേട്ടു മം ത്തിൽ നൃരായണൻ മിത്രൻ നൃത്തിരി അവർക്കളുടെയും

എ. ടി പട്ടാവിയിൽ പൂക്ക ടിരി നാഗലഭ്രൂ റി ഇടല്ലുൾമനയ്ക്കുൽ പ്രൂഹാർത്തന്നു നന്നുരിപ്പും അവർക്കളുടെയും

ആമല്ലുരകളിൽ നിന്നു ശ്രേഖരിച്ചിട്ടുള്ള മാതൃകകളും,

രാവണവിജയം സംഖ്യയിച്ചു്:—

എ. കോട്ടയം നെട്ടാഭ്രൂരി മ-ര-ര-അ-റി പുതിയേ ടത്ത് ഉണ്ടാർത്തിരി അവർക്കളുടെ മാതൃകയും ഉ പയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതാക്കും.

ഈവിധം അനേകം ചാന്ദ്രപ്രഭവന്മാളുടെ പ്രസാധന തതിലേയുള്ളതു ഭാവിത്രംഭാവസരത്തെ ആശശസ്ത്രിച്ചുകൊണ്ട് ഈ രണ്ട് ഭാഷാചാന്ദ്രപ്രഭകളും സഹദ്വയജനനമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

തീരുമാനപ്പും,
ര-മ-മ-ര-മ-0-മ-.

} കെ. സംഖ്യാഗിവരാന്നി.

1. രാബനവിജയം ആരംഭത്തിൽ അസ്ഥം വിക്രാഡാണകിലും ഉള്ളടഞ്ഞാ കുംഭം സമയവിളിംബം സഹിക്കുന്നകാരല്ലാതെന്നും പ്രസിദ്ധിക്കണംകാടിയിൽ ചേത്തിട്ടുള്ളതാക്കും.

രാജ്ഞിപ്പാഷ്ടാ പ്രസ്താവന

എ. റജേറ്റോക്ഷിം.

ഉണ്ടായി ഭാമകിനം മനത്തിൽ നിന്നു-
മാറാരാനെന്നും!

തണ്ണാർബാംഞാഴിരാമം സദ്ധിലിധ സവേ!
കണ്ണുന്നരം ഭവന്തം;
വണ്ണിൻവാടിനിറംതെടിന മുമ്മനം
പണ്ണ വാചീസമീപേ
കണ്ണന്നുംബാണ്യുഭ്രാവകമകടമണി-
പ്പണിവിനങ്ങന്നോപാദാ.

എ

അനീമാൻ പാണ്യുമഹിപതി, മുരിച്ച-
അനീപാദപദ്മാസ്ത്രിത-
സപാന്തി, ശാന്തമഞ്ചാമച്ചി, സകലവി-
ഭ്രാംഭോധിനിജ്ഞാതയിഃ,
ഖദ്ദുക്ക ഹതി പിപോദ്രഗമനഃ,
പ്രത്യുത്മിപുമീപതി-
പ്രധാനസ്ത്രമിതപ്രതാപമഹിമാ,
സത്കീത്തിരാസിത് ചുരാ.

ഒ

സോദ്യം ത്രുക്തവിശ്വാപമാനവിഷയോ-
മാഛലയമാലാകലം
ചൈലോ, ഭാസുരദാവസന്ന ഹി മലയം
ശ്രീഹോദ്ധി തേപേ തവഃ;

1. ഏപ്പാടം, 2. സോപമാനം, 3. അകാന്ത, 4. പോപ്പിന വ. പാഠം,
G. P. T. 950, 300. 22-2-1166. B

തിമികൾ തിമിദേവിലന്നുാദികളും
മന്ദരമമനമഹാസങ്കടമാട-
നിന്നും വന്നിതകപ്പെട്ടു ദിശ-
മെന്നനിന്നു വിറച്ചു തുടങ്ങി;
മുൻപിൽ കനമൊട്ട് തുമ്പിക്കാരവും
പുണ്യിലുഭ്യവും വാലുകണ്ണാൽ
ഉന്നർജനത്തിനമനുരഹമാക്കം
തുമ്പയിടിച്ചുവലിപ്പാനുള്ള -
പ്രായമാർക്കാടകമണിജ്ഞാന
പുണ്ണപാദങ്ങളുമേഖിന വാസുകി തന്നെ
വാലും തദ്ദേശിത്തനേ തോന്നു,
കൈപ്പിനൊടപ്പിൽ നിരപ്പു¹തക്കന
നരപ്പുതവന്നക്കാർജ്ജനതജ്ഞാനി-
ഡടിയുണ്ണും സമരഗജാനാം ചമരണുന്നും;

അമ്മാവിലും കാണണേനും
അമ്മാക്കലിലാകലവിക്കു തോന്നു;
തിമികളിലാട്ടത്തിന്റെക്കാനും
തുമികളിലാട്ടണയും ²സരണികൾ തോന്നു;
ഇത്യക്കളോട് ടിച്ചയുടകി കണ്ണാൽ
ചിതലുകളിലാട്ടികയും വഴിതോന്നും;
പാലാഴിലപ്പുരമ ചുമാനല്ല
മോമന്നായും മദവീടിന മീനക-
ളംകൾ മുതലകളെന്നിവിരാട്ടി-
സാഹസമാംവഴി ഒ.ആയുന്നു എ.ഓ-
ബണ്ണങ്ങളെന്ന മേലിൽ യതന്നു തിവനെ-
നുള്ളതുമേതും നബ്ദിനാണി ജാനേ.

അഭന്നരം വന്നനീന്നാൽപരി സുരവര-
നായമാത്രവാദമോദം
തങ്ങന്തനേ പുകളീപ്പുടകളി കടലോ-
ടിട്ടക്കുടം ഗജ്ഞം,

തന്റനാഗാധീരക്കണ്ണേ വിരവൊട്ട സുരലോ—
കാധിരാജൻ കഴരി—
ചൃനാനന്നാഗചീഥാകലവികരാ സുവമേ
കാഞ്ഞതിനാംമയോടെ.

③

വാലും, കാലും, തലപ്പുാരവു, മൊതകനവും,
നീളമയ്യാ! നടക്കം—
ചേലും, കോലും വഴക്കം പുകരോടണികരം,
കർണ്ണവും വർണ്ണനീയം,
വാലും ദാനാംബുചകാണ്ടിളിളിയ സുലഭതയും,
കണ്ണാരെരഹവത്താൻ
മാലും കൈക്കാണ്ടി നിന്നാനരപെത്തിന നാ—
ണം പൊറാങ്ങതാകലാത്മാ.

三四

എവം കിഞ്ചിത്തുകളിച്ചക്കരികലപെത്തമാഡി
പാൽപ്പുഞ്ചോരാശി'തന്നിൽ
താഴവും നീർ കോൺ മമ്മാ! തെളിവൊട്ട നിജങ്ങേ—
ഹത്തിലുത്താത്തുംശോം;
ഭാവം ചീംനം വിളിക്കം നിന്നവുംഫക—
ണംതുയും യാതു കണ്ണാൽ.

④

എന്തുചോട് വനവനിനിജാദി ഗമവനിയ—
രേപ്പരിവരാന്തരേ
ബന്ധവുദമൊട്ട ചേർത്തു കിഞ്ചിന നിവിസം
നിന നിഖിഷാന്തരേ,
പത്രമാടി വന്നേവതാഗണമണ്ണത്തി—
തന്മാരിവരായോ,
രഹുമേഘ തിരുപ്പയോ! സപദി ഗാഡം—
അധകതുകരകളാം!

വ

താഴും ഫ.

തദ്ദീപ മദനശരചിസരംവിരുളിദശനസദനായമാനമാ—
നസേന, തേന മദഭരാലുമ്പ്രണമാനലോചനമരിച്ചിനിചയപരി—

ഇങ്ങനെ പലപലാ കൊലം

കുറിപ്പീടുകൾ കൂടാൻ വേണ്ടത്

പൊതു മാജലമ്പരിപ്പ്

മുങ്ങി നടന്നാൻ പ്രധാനിരക്കുലം.

၁၆

SBJ. 2.

അപർ ചുത്രുജലമല്ലോ കളിച്ചു കളിച്ചും ചുള്ളിനന്നേരം,
മഹാനാഗരാജൻ നിദാനാവലേപം പൊറാത്തയ്യോത്താടക്കി-
ക്കുറങ്ങേത്താങ്ങേരംജലക്രീഡചെയ്യുക്കു.നിൽക്കുന്നുനരത്രു 1നുംരു-
ഞാഖ്യാത കംഡിരമെന്തിക്കടിച്ചുണിഴച്ചുവരു ഗജീരനാശ്‌വന
കംഡിപ്പനക്കാണ്ട നീരാഴമുള്ളേംജാഞ്ചിക്കികലാക്കിച്ചുമച്ചീടിനാൻ.

അവിധവും ഉ

ഒക്രിവരുംപൂഞ്ഞതൊന്നു കതൻം;
തെങ്ങതെത്തെ മുതലയുംമാനു തകൻം;
കടികൾ മുടക്കും നകുവുമപ്പോ-
ഉടിക്കാനുഭാനു മറിക്കും ഗജവും,
മുതലയുമതലയോന്നുംവിഴച്ചും,
തലഭ്രവികളിഴച്ചും ഗജവും;
വത്സരമായിരമായിരവക്കും,
മഹസരമൊന്നുകരണ്തിലേതും.

ഇവിനും നാഞ്ചയ്ക്കും പലസമക്കരം ചെല്ലുവൊഴവൾ-
ഭവ,നാംഭോമയേ മരണപരിത്വാത്രതയാ
സ്ത്രവന്നംഭോജാക്കം സ്ത്രത്തിജപ്പരജനമചരിതൻ
സ്ത്രവംകൊണ്ടഭ്രവം മനസി കലയാമാസ സുത്തതീ. മ 0

1. ചും കുവച്ച, പേരബാംപ്പുട്ട ശാഖപന ചീണ്ടി റെഫ്-നിൽ കു
നോക്കുന്നുവുംഭോജാക്കംഭിര.

എന്നും,

2. നൃത്യപ്പുംപരാക്രമാദ്ധ്യത്തിനും
പൂഞ്ഞു നാഗ്യാധിപം
തോധാഭ്രതരമാനിനീഷുരു ച-
നാസ്ത്രപ്പാം ബഹി
പ്രാദേശികമലം ഗൈജുദിക്കേ
വീക്കുരകളം പ്രകുപാ
ദീശാഹ് ചുക്കുരാന്തവം സകളിം
ഭിന്നാം കരിസ്തുവിം.

ഒരായ സ്ത്രാന്തിഖരപി തദ്ദേശ കുംതോക്കുന്നതുംവം

ഭേദാദ്ധ്യഃ പുട്ടിബുദ്ധയോന്നുകുമാരംഗൈവാത്രുഃ

ചിപ്രഃ സ്ത്രാന്നം പരിഗ്രതമാദ്ധ്യേദ്വാത്രും സഹാന്നം

ദിസ്ത്രാ ഭാട്ടാ പിയിവിലസിനം മെന്തിരേ ഉദ്ദിഷ്ടിനം!

എന്നും വ. പാഠം.

1 பூமாதும் பூதிமாதும் ஸரஸ்விஜவேங்
 தேடும்பூஸ்ரயாரை-
 குமாவுனி புலேரை எனிவரைகளை
 மேவுமாரணாக்ளாந்;
 ஞீமாங்காம் நாற்கள் துங்குதெங்குக்குப்பங்க-
 காபித்தீபாங்களை
 நாமாநாவத்தைச் செழித்தொட்ட புச்சில-
 சேங்குநினிச்சுமாடு.

ம ம

மத்துஞ்சூப! குமாதுதே! வரவராம-
 வேஹ! நாஸிஂஹ! ஹே!
 ஸேங்குமாநதைநோ! தீஞ்சுபாஹ! ராத்து-
 வீர! வெல! காஸ்ஹாந்!
 செங்குதெஜங்குரமாய யூத்தக்லி-
 வேஷ! ஸெவாந்! தீஞ்ச-
 ராபு நா வ்மஹி ஸகங்தபமிஹ விஶே-
 நாம! விரல்லிக்கு.

ம ர.

நேரெத்தாதேநை கெவங் நிஜாதுவி ஸுவமே
 கள்கு மாத்திர்து நித்தக-
 நோர, தத்தாநாஞ்சூபன் தெல்லிவொட்ட ரத்தயா-
 ஞுவங்காய் வங்காணேய,

1. அந்திச்சுங்க கார நோகி வித்து நித்தகு-
 மோத்து கவிதாநயா
 நோருவாசி சொரியூந வாரியதின் நானு-
 கனு தூத்துக்கு தூத்துவாம,
 சாந்தநோரத்திசொன்னாக்கர தீஞ்சு-
 தோநி நித்தமாநஙே
 சேந்துநகாந்து சுமாக்கங்கு காநிவெநாமம்.
 பூங்கு பூக்குங்கியே.
- அந்துங் நநுக்கிதப்பிரபவநநுவோப-
 ரின்மாக்குங்க துந்து
 ஸூந பாந்து ஸுந்திவாந்து ரத்தி துதபோ-
 புந்துக்காந்துநந்து
 காந்துநந்து வந்துந, லிவங்கிதத்தை-
 ரந்துந குந்தாந்துந
 நோபந் பீதாந்துநந்தும்யாந்துந ஸந்தநைத்து-
 புந்துந நீந் ஸ பேவே.

തീരത്തായി; സരാവാറിയിലവരുതെങ്കിൽ പാടം ചേരുകയും ചെയ്യാം എന്ന് അഭിരാമം ചെയ്യാം. തീരത്തായി സരാവാറിയിലവരുതെങ്കിൽ പാടം ചേരുകയും ചെയ്യാം എന്ന് അഭിരാമം ചെയ്യാം.

മണ്ഡലം

കണ്ണാനുചോ! സഹാ തണ്ണാർവിലോചനമെ-

കണ്ണാദരം പത്രക്കണ്ണേ,
വണ്ണിയലുമളകനിര മണ്ണിവയമളവയിക-
ഭണ്ടിനിയ വിറയൽ തടവുന്നു;
മുരബെവരിതാനിവസമായ സംശയം ന മമ
പരനാകിചല്ലതിവകർ കാശമാൻ
ദരമരിയദനജവരഗളമരിയുമരിയുമായ
ഗദ കമലമമളവനമാല
എന്നിങ്ങനേ കരത്തി മന്ത്രിന്മണാളിനൊട്-
തന്നെ പരഞ്ഞു നിജിതാപം
“എന്നെയാൽ മുതപ ബുത! വന്നവിലജഗദയി
രിനാവതിനവനിത, തുനിഞ്ഞു;
കരണാംബുദ്യേ! വരിക തങ്ങാംബുവാഹനിഡ!
മരണാമയങ്ങൾ സഫിയാ മേ;
അരയണ്ണമുട്ടുകമ്പനിഭവരണയുഗമൊഴിയെ മമ
ശരണമിധ നാഹിനവി ദയാലോ!”
ഇത്തമം തം സംസ്കൃതവാനം സരസിജനിചവൈയ-
രച്ചയന്നം ച പശ്ചാൻ
ഹസ്തീദ്രം ദൈത്യധനം നിശ്ചലപതയാ-
സ്ഥിഷ്യ കാസാരവാരം
മരക്കു ചരക്കുണ നങ്കും കില ഭവിതമുവം
സോസ്റ്റി തം ഭേദവലാള്ളം
ദേഹം ഭിംബ ഹി മൂക്കുംഭിവമന്നഗതവാൻ
മഹ! ഗന്ധവ്രാജഃ.

१०३

തന്ത്രങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കുന്നതുപോലെ പാണ്ഡിതനിൽക്കുന്ന വിജ്ഞാനം മാറ്റാൻ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ അവരുടെ പഠനം മാറ്റപ്പെടുന്നതാണ്. മാറ്റപ്പെടുന്നതിൽ ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ് സൗഖ്യവാദം.

၁၀၈

ര. രാവണവാജിയം.

രഠ്ഞോഴ്മം ചെന്നരെ ...

... കളിമും

ദപ്പംചേന്നിടമംഗ ...

... ഭാസമാനാ.

എ

ഒഹപരാടോപാകല

മേ-

വിട്ടമായുത്തുരു-

നോരോനേ കണ്ട് സന്നദ്ധ്യാപരി മയ്യുമൊരോ

കാമിനീകാരതരമ്മാ

വാരാന്നിട്ടംപതാകാമയനവരസനാ

ലീഡപുണ്ണ്ണവിംബാ

നേരേ സാലങ്ങളിൽ ചെന്നിടൻ മുക്കിട്ടം

നീലജീരുതമാലു.

ര

അന്ത്രാനത്രീകലന്നിടിന മനിമയവെ-

ഞാളികാഡിത്തിതോറം

മമ്മാ! മിനീട്ടമാഡോനിധിഗത തിമിങ്കു -

മംഗിസത്തപാഡിരാമാ

ചെമേ ചെന്നാംപുഡേതുമ്പികളിലു

ബിംബിതാമേധനാനാ -

രമ്മാം ലസിതനി -

മ്മാഷദിവ്യായ ...

ന

കാലേ കാലേ ത ല തപാശയ്യു

പുരാ തോഷയിരപ്പാ

ചപലഗീടുനോരാ

... വീണ്ടുമോ

ചാലേ ചെന്നാംവി... വിനോദം -

ക്രിക്കൈത്തുജ്ജപ്പാഗ്രീ -

ലീലാലംകാരലംകാചുരിയിൽ നിശ്ചീചര -

സപാമിതാനായിതന.

ഡ

അവിധുനം ഫ.

ഹരഹര! ശിവഗിവ! പരവാൻ പണി പണി
ഒരുവച്ചവരിതവിലാസമാരാനേ:
ഗിരിജാകാമുകസ്വേണ്യന്തി—
വിശ്രൂതനാഭായ വൈത്രുവണ്ണന്താ-
നഘകിലയച്ചായ ഉത്തൻവൈനാപ-
റഞ്ഞതിളക്കുട്ടന്ത് കടങ്ങാഷം റക്ഷാനാമൻ
തദ്ദീശ്വരം ഇവിച്ചുകളിഞ്ഞതമ
തന്ത്സ്ഥാനമേവ ജഗത്തുയകാദ്ദുക്കൾ
യക്ഷാധിപനോട് പൊങ്കരുജയിപ്പു-
നക്ഷത്രശേഖരം ലക്ഷാനഗരിയിൽ
നിന്നപുരപ്പെട്ടുകാനഗണ്ഠര
...സാകം ചെന്ന ചുഴനാ

ഒന്നു ബല്ലാടോപം

വിത്താധിപ
നക്ഷത്രശേഖരത്തി മതതരാതമാ
പുഞ്ചകമാമോര ദിവ്യവിമാനം
കൈല്ലിനോടപറ്റിത്രാതുകരേറി-
തത്തലിവുകലൻ നടനോരുന്നേരം
യടക്കി തടഞ്ഞൊരു കൈലാസാദിയേ
വടിവോട്ടക്കത്തിയെടുത്തുപറിച്ച-
അമമാനക്കളും മമ്മാ! ചേത്തട-
നഗജാലിം നദോഷിതശക്ര-
വരഭാനകൊണ്ടതിപ്പുംപു-
ണ്ഡവിട്ടനവനിപനിവധജയാത്മം
വിസ്യുവനാനേര ചെനോരുന്നേരം
കണ്ണാനപ്പും മഹിതതപംചേ-
യുവിടെ നിഷ്ടണാം കാഞ്ഞവണ്ണാം
കാഞ്ഞന കണ്ണാം, കണ്ണനിതാനം
തണ്ണാർച്ചരതുക്കിർക്കൊണ്ടതിവിവശത
തണ്ണീട്ടന നിശാവരനാമൻ
വണ്ണാർക്കഴലിയോട്ടവമവാഴിത്വഃ:—
“കോമലതുചേപ! നീയെന്നേവം

കാമിനി! ഒലാരതപസ്തുടന്നു?

... ഏഴുവന്നകാലേ

വിപരീതം തവ തൊഴിലിനൊരോന്നേ.

കുറ്റ സുതാ നീ? സുഖരി! തവ ഭവി

ഭർത്താവായതുംനേതൊരു സുകൃതി?"

ഇത്തും ഒട്ടകനാൽമുംചെ-

ജീവന്മാരിന്താ വചനമിള്ളേണ്ടു:

“മുഹമദ്ദിനൈ പിതാ മര സുരക്ഷയ-

ജനാ വീരക്ക്രയപജനാമാ

വേദാഭ്രാംഗം ചെയ്യേന്നേരം

ജാതാധം കില വാദ്ധമയക്കൂറാ

വേദവതീതിച്ച് നാട്ടാ വിഭിന്നാ

മാധവസദ്ഗമനോന്നാശക്രാവാ

നാരാധാരനെന്ന് ഭർത്താവാവാൻ

ഒലാരതപസ്തും ചെയ്തീടും.

സ്ത്രീ നിശാചര! ജാനേ തപസാ

വിശ്വമശേഷം ധർപ്പരാ തോൻ"

തദന വിമാനാഭവരജഹ്നാസൗ

മദനാത്രനായ് പലവഴി ചൊന്നാൻ:

“തിഡിവനസുഖരി! മതി മതി ബാഞ്ചാ!

വിചുലതപസ്തും ജരതീയോഹ്നം.

നല്ലോരു യൈശവനമെന്തിലും കാമിനി!

വല്ലാഞ്ചേരി! കൂളയുന്ന നീ?

ലദ്ധകാപതിരൈട്ട് ചേന്നരേസിച്ചീ-

ടദ്ദേശമഡ്യൂരസാഖനസിഭേ!

തനപീക്കലമണിമജരി! നീ കേ-

ശ്രൂനാട്ടേവൻ യദേശ്വരമാരോഹം-

സുവപ്പദിവികളുടനുഭവ, മേരേൽ.

ഹിമകരകിരണംകൊണ്ടതിരമേ

മണിമയഹജമ്മു മുഹമ്മദിച്ചല-

സൗരഭ്യിളിഡി തെളിവിൽ മയാ സൂച

മനസി മുഴുതേതാരനരാഗവരാൽ

മനസിജലിലകരം തേകാമല്ലോ.

സുവിശ്വസനേ! നാഭിയവരമായും
നാദനവിപിനേ ചെന്ന രമിച്ചും
മദ്ദകിനിതൻ കനകസ്രോജമി-
രദ്ദരസത്തതടവി വരുന്നൊരു-
മദസമീരണമേറ്റു സുവിച്ചും,
ചന്തം ചിന്തിന സുരപ്പരപദവികൾ-
ഉന്നമെഴുതൊരു മഞ്ഞളജ്ഞക്കരും
ബന്ധരരാഗം തടവിന്നേരാത്താൽ
പരമാനന്ദം പരമാനന്ദം!

നാരാധിണനന്നവനാരായതു?
ചായഗ്രണംകാണിണോടൊപ്പും!
കാമിക്കേണ്ടാ നിന്തുണ്ണമേനും
നാമിതവരുമേ ചേരും എനും!
തങ്ങിരതം നീയാകന്നതു,
പുതഃചഹാമണി താനാകന്നതു;
രതിയും മദനനമനക്കണക്കേ
ശതിമുഖി! നമ്മിൽ ചേച്ച് മനോശതം!”
“അരുച്ചു! നിശിചര! നിഷിക്കണ്ണു
വിശ്വാധിപതിം ഭഗവന്നം നീ
ധനുതരാത്മാ ലക്ഷ്മീകാന്തൻ
തന്നെ മല വലു ഭർത്താവായതു.”
എന്നതുകേള്ളു ദഹനനന്നടന-
ക്കലുക്കൽ തലമുടി പിടിച്ചെട്ടാൻ.
വിരവിനോടപ്പോരു വേദവതീ, നിജ-
മ.രതലഗതമൊരുവാസ മുനക്കാണ്ട
പുരിക്കുകയും നടവിലുത്തുകളിൽ-
നെത്തരകോപജ്പാലകരിക്കുന്നേണ്ട
നിശിചരനായു ദഹിക്കംപംപാലെ
വചനമുട്ടരീറാടിവണ്ണമവാദിത്വം:
“ചേണ്ടു! നിശാ.ചര! നീവെന്നെന്ന-
തെനാട്ടുകുലം ജീവിച്ചുത്തമതി!
വഹനിയിൽ വിണ്ണ മരിപ്പുനിഡാനി-
മെന്നും നീ വൈ! കാണംകെത്തരുന്ന.

ഉടയവരില്ലാതവരെപ്പാലേ
 കഃറിനമതേ! നീ കാച്ചിയതിനിഹ
 നിന്നോക്കാനമെട്ടിട്ടുംനായ് തോ-
 നെന്നുംവന്നവിറപ്പൻ ഭ്രമേണ.
 എത്രെന്നും തോൻ ഒള്ളുംചെയ്യുത
 നേരെന്നാകിലയോനിജയാദ്ദോക
 ധമ്മാത്മാവാം നരപതിതന്നേൻ
 സുതയാസ്‌വന്ന പിരിന്നിടേണം.”
 എന്ന പരഞ്ഞമെ ദിവ്യകമാൾ
 വഹനിയിൽ വിരവോട് ഹടിമരണ്ണാം
 പരിമളമിളകിനസുരതങ്കസുമം
 പെയ്യമഴപ്പോലേ പരിതോ വീണം.
 തദർ ഭരാസ്യൻ കനക-പിംബാം
 ഡ്യടിതി കരേൻ നടന്ന ധരിത്രിയിൽ;
 മവക്കുതലിക്ഷം രിച്ചുജന്നന്നക്ഷം
 തതു മതത്രപ്പാലവരിശ്ചം
 ക്രതുവിധിമിക്ഷയു സപദി ജയിച്ചട-
 നോരോഗപതികൾ നേരേ പോരിന
 ചെന്നവിളിച്ചും പോരുജയിച്ചും
 വിരവോടഭോധ്യാനന്നഗ്രേ ചെന്നട-
 നന്നാസ്യാവും വീരുദ്ധാഖ്യം
 കൂതസ്യരസവും നരപതിമഖ്യം
 റണ്ണഭവി ഓലാരത്രപ്രഹ്രതികൾ കൊ-
 ണപചേതനമമ ഡ്യടിതി പതിപ്പി-
 ച്ചജ്ജപലഹാസം നഭാസി സ്വാശേ:—
 “നരപാലാധി! ഫലിതം കിം തേ?
 വിരവിനൊടെനൊട്ട് ചൊയ്യോ വന്നതും,
 എന്നാട്ട വന്നിഹ ചൊയ്യോനിപ്പാരി
 മനിബോരത്രതന്മാംമേല്ലുത്തായ്”
 വിവശേതരാത്മാ റൂപതിയമ്പ്രാ-
 ക്ഷവനൊട്ട രോഷമിയന്ന പരഞ്ഞു:—
 “വിധിത്രതമാക്കംമാഴിക്കാവണ്ണ-
 നറിക, ഭവാനാല്ലു ഹതോ തോൻ;

ശത്രുവിനോടിയ തോറോട്ടക്കിലേ
സുമപിനാമൻ കഹഗ്ര ദോഷം.
കൃത്യം കിഡപി മധ്യാ കൃതമെങ്ങിൽ
സത്യം വേതു മദീയം വാക്കും.
മാടകവംശേ ദശമതന്നേയോ
രാമോ നാമ ഭവിഷ്യതി രാജാ;
മുരിപ്പത്രല്ലപരാക്രമശാലീ
പരിഭവമിലു മമ വീഴ്മവൻതാൻ.
വീരഗിവാമൺ രാമശശാക്കൻ
വാരിയിച്ചിരയിട്ടാളുകടനം
ഐപ്പാരത തേടിന ബാണഗ്രേണ്ടും
ചായ മുറിക്കു തവ തല പത്രതും!
വൈവരമിതെന്നാട് ചെയ്തുള്ളും.”
നരപതിയന്നാശപിത്രാദ്ധനരം
സുരതതി ദിവ്യപെത്രവര താക്കീ;
സുരതതക്കുസുമവുമറാപ്പാസ്തരങ്ങ-
തരളിതമയുകരമവനിയിൽ വീണാ.
ശശാംതും തേടിന ഭ്രഹ്മതിതാനം
വീഞ്ഞപ്പഴ്മം പ്രാപ തദാനീം.
തദനന്നിശാചരനായകന്നാഥാ!
മനജമാരപ്പേടിപ്പീഥ്മം
ഭിവിചരസദ് എഡനാടിപ്പീഥ്മം
തെക്കംദിക്കിന നോക്കി നടന്ന.

ആനദ്ദേശവർമ്മസാരം ജലനിധിതനയാ-
കാട്ടകം ശ്രാമത്രപം
ധ്യാനംചെയ്തു പ്രഭമാദാവിതെയിട നയനേ
മിത്രയന്നത്രയാരാം
വീണാനാഞ്ഞന നാനാജനഹ്രാഡി ജനയൻ
സമഭം നിമ്മലാതമാ
കാണാപ്പുട്ടു തംാറിമപഹസിതശര-
നീരദോ നാരദോ/ഭഗ.

അപ്പോൾ കണ്ണാനുറതം നിന്തിതനിജവു-

തതാനമേനം ദശാസ്യം

ചോൽപ്പുങ്കും ചുള്ളക്കത്തിനുപരി മദമെഴം

സേനയാ ഭാസ്മാനം

മെത്തീട്ടം മേഖപുഞ്ജേ മുനിക്കലപൈതമാ-

ഉാസ്മിതോ ഭാസ്പരാതമാ

മുഖാലോകപ്രസാദി മധുരിമദരിതാം

ഭാരതീമാഖഭാഷ്യ.

三

“ഗൈഞ്ഞംഗ്രീകേളിവാസ്തിനോര വിളനിലമേ!

വീര! ഭാഗ്യംബുരാശേ!

വാരെത്തീട്ടം മഹേശപ്രസാധരശര-

ച്ചാട്ടികാഡമന്ത്രമേ!

ഭാരോരോ നിൻ്മജാവിക്രമസരണികർ ക-

ണ്ണൻപിലാനദസിഡ്യം

നീരാടിക്രൂപ്പുചാടനിതു മമ മനകാ-

വന്പരഹം ജന്മരദ്ധിഗ.

四

നേരേ നാരാധാന്താനുഭക്ഷി മുടി-

കണ നേരത്തുമഞ്ചാ!

ഓലാരാ പത്രിപ്രേരൻ ചെന്നാധികക്കൊടണയ-

നോരവും വീരമെഒല!

പാരം വന്നിലിവണ്ണം കരുക്കരേമനി-

ക്കിന്ന നിന്ന് മന്മുഖഗ-

ആരം സാദ്ഗ്രാമകോലാഹാമിതനഭവി-

ക്കന്നതിനോന്നമൊര്യാ.

五

എന്നാലിഞ്ഞാൻ പറഞ്ഞീടിന വചനമിതാ-

ക്കണ്ണപ്രതാം, മഘവിശേഷം-

രിനോരോ മർത്തുജാലൈരലമലമയി നീ

വൈരമുംക്കരാണിതല്ലോ;

രാജേന്ദ്രാക്ഷം നിനോടേല്ലാൻ പണി പണി സമാര

കിം പുനർമാനവാനാം

നിന്നാൽ ധാത്രീ ജിതേയം വിമതജനതമോ-

മണ്ണലീചണ്ണഭാങ്ഗാ!”

六

“പോക്കേന്നിന്തനേ മുനിവര! പണിലോ-
കത്തിനിൽത്താനിലാനീം
വൈക്കാര്യത താതു നാഗാന്ധി ച ദിവി സുരാൻ
മേ വശേ ചേര്ത്തുശശാൻ
വാർക്കോളം മദ്ഭൂതാവിക്രമസ്വരണികൾ കൊ-
ണ്ണായും ജിത്പാ ത്രിശോകീം
മാംകിടാതേ സുധാത്മം വിരവിനൊട്ട് മർി-
ഷാമി ഭഗ്യാംഘുരാശിം.”

മ ०

“മാന്ത്രംബനേന പോകന്നതു ത്യടിതി വോ-
നെതുദിക്കിനിലാനീം?”

“സാക്ഷാത് ല്രേതേരഹപ്പത്രം പെരുവഴിയിൽ
ചെന്നിടവാൻ ധനുകീഴ്ത്തി!”

“ഓക്കുന്നോ സൗഖ്യമുള്ളാനിൽ ഗതി-
സമയേ ഷണ്മൂളാജാം ജനാനാം”

“വായ്ക്കാം പാപോശതാനാം ഭൂമിൽ ജഗത്തു-
വ്യാതവിക്രാന്തിസിഃസ്യാ!”

മ १

“ഓരോരോ ജഗ്രജാലങ്ങളെ നിയതേരാഗ
താൻ തനിക്കാതവയ്ക്കാം
വാരാളം നാകലോകേ മഹതി ച നരക
ചേത്തുഭുത്രുദംഗഡാം

സെപരം സന്നോഡ്യ സമീറ്റ ച തെളിവോടമോ!
വത്തനേ നിത്യമേഘം
ചാതത്രി സംയമിന്നാം വലജനപടലേ
ചണ്ണയിംണ്ണയാരി.

മ २

എന്നാൽ നീ കോം ഷഡ്ഗൂപ്താതമജ! മമ വഹനം,
തപാം പ്രതി ല്രേമുദ്രം-
വിന്നാഃസാമിതപരം നിസ്തുലഭ്രജബലവി-
സ്ഥാരനിസ്ഥാതിതാരേ!

എന്നം എഞ്ചു വല്ലനാളം രണ്ണഭ്യി ദശക-
ണ്ണസാ കണ്ണു പിണ്ണപ്പുന്ന
ധന്മം ചാശം മദ്ദീയം പരമിതി ബഹുധാ
ദാവശാലീ യമോഃസൗഢ്.”

മ ३

ഇതും നക്കയെരുപ്പൻ മനിവരവചനം
 കേട്ടു വസ്തുതാളം
 കുപ്പാ-പൊട്ടിച്ചിരിച്ചാനയിക്കയവളം-
 ശ്ശ് കാവലീഡോരഭോരം
 ഉദ്ദീപ്പത്താരം താഴെന്തരജ്ഞപ്ലനപരിപത-
 അജ്ഞാലജാലെല്ലാം ഗതം
 ക്രിമോ. വിന്റാസയനാല്പത്തുജമഹിമ-
 കേഷാദ്വാനാബുഡാശ.

“കൊള്ളാമിവരുത്താചിലവുതും നിറവെഴും
കാലാരിവെശലും ചരി-
ചല്ലാസവരുട്ട് കേളിതേടിയ മഹാ-
വീഞ്ഞൻ ദേഹഭൂം മയാ
സ്ത്രിപ്രാണിവിധിസന്ധാരം മദവെഴും
പ്രേരശാണാ..കാദാക്ഷിതം?
കല്യാഖി ശരദാതിജനാക്കിതു എന്ന!
ശാർഡലവിക്രീഡിതം.

ദിക്ക് പാലമാരെ മുള്ളാട്ടകിനൊട്ട് ഇയ-
 പ്രാനന്മുഖമാണ
 കൂളിച്ചുതേ എപ്പുംടകന്തിലോയവൻ
 നിഞ്ഞിതോ യക്ഷനേരാ;
 ഇപ്പുംചേ ചെന്ന ഭസ്താദവമഹിമകല-
 ന്നനമന്തം യമം റം
 കൈമുംഡത് പന്നാദ്ധും ചെറുതുകളിക്കാശി
 ആപ്പുനങ്ങൾ രണ്ടാശു.

ஓோ! ഓോ! യോഗീപ്രേസ്വേ! മുതകലാരങ്ങവ!
 കേള്ളിഡാനീം ചുരാരോ
 ശ്രീവാദത്താണ്, ലോകത്രയദയമഞ്ജിം
 ചാദ്രഹാസാസിധാണ്,
 പാച്ചി കാലോയമാസ്താം, നവദാഖിതഹിര-
 സ്നാസ്താം ഒപ്പത്രുഹണ്ടാ
 കോപാൽ പോതിനന്തിത്തിട്ടികിലുമ്പിഹ തലകെ
 ഷ്ടീച്ചിട്ടുവേംക്കിക്കണ്ണൻ.

ചൊല്ലുത്തിട്ടു വെവരാകരവിമലയശ-
 ശ്വരൂഹാ ചാത്രഹാസം
തൃഷ്ണിച്ഛു കൊണ്ടു ഞാനക്കട്ടിതരഭസമേ-
ത്രംവിയെ യുല്ലഭ്രമേ
 അല്പത്തുപ്പട്ടിമമഹാത്മാ ജരംമഹിഷമാ-
 യഹു മണ്ഡിലയാകിൽ
 ചൊല്ലീടാം, കാലകാലാഭിയ ശൈവനമെന്നി-
 ക്കും തദാ വന്നകുട്ടം.”

മ ۷

എന്നിവണ്ണമുഖിവത്രുന്നോട്ടിതവിച്ച-
 പെണ്ണയ്യമെസ്സ പറ-
 എത്തുനമമുഹിതപ്പള്ളകാഗ്രഗത്തെസന്ന്-
 ഒഹാഷമുവരാംബുരം
 ചാത്രഹാസമതിചിത്രമൻപിനൊടക്കറിഞ്ഞ-
 ഒമരഭുദയത്ത്-പ്രഭാ-
 ചന്തുരാശമുടക്കേന നടന്നിതു ഉഹാന-
 നോ തമിശാനതരേ.

മ ۸

നീരഭാരവനിം നിശ്ചയു രജനീച-
 രസ്യ വചനം തദാ
 നാരദോർഖി നവധ്യം ചുരണ്ടി നടകൊണ്ടി-
 തായു രണ്ടുകുളുക്കീ;
 ചാതനാദമധ്യരം മദ്രാഹമദ്രാഹി-
 നാമപദമേഘരാം
 ഭാരതാഖ്യപടലീം ക.രേണ പരിവേലു-
 യൻ കനകവല്ലക്കീ.

൧ ۸

മിശിഭിശി നിജകരണതിജ്ഞാതസ്തന പെയ്യുംജപലാത്മാ
 ശ്രേഡരനുംതാം വന്നിരങ്ങുന്നപോലെ,
 അശ്രിമിലക്കത്രകോയം നാരദോ യാമുഗ്രഹം
 നിശിച്ചപതി ചെല്ലുംഭന്നിലേ സംസ്ക്രൂപേദേ. ൧ ۹
 മാത്രത്രീചേന്ന് റത്നാസനഭ്രവി ലസിതം
 തത്ര ധമ്മപ്രതിജ്ഞാം
 നേരേ കവാണ, മഗ്രോല്ലസിത്തള്ളുതിജ്ഞാ
 ഭോന്ന് സംഖ്യിന്ത-- ഏം,

ഓഹാരോ കമ്പാക്കര നിജനിജമനിഗം
യോജയന്തര ആനുഭവല
ധീരം കണ്ണു തദാനീം മുന്നിക്കലപെത്രമാം
നിമ്മലും ധമ്മരാജം.

ര 2

ധമ്മാത്മാ ദേവന്മുഖാം മുനിവരനെ മതി-
ന്നർമ്മപാലെത്തുമാം
സമ്മാനിച്ചുങ്ങിത്തനി സ്ഥിതനവസ്ഥമാ-
പ്രേശലും, വാച്ചുവേ:—
“ധമ്മത്തിന്റെമുന്നിത്തിരുവകിൽ മുള-
ച്ചീലയല്ലീ സുരാളീ—
നമ്മു! അനീമൻ! കിമത്തം പുരമിത്രവേതാ-
ലങ്ങ് തുതം സാന്നിദ്ധ്യത്വം മേ?”

ര 3

കനിവിനൊട്ടിത്വാം നിശ്ചയ വാനീം
മഹാക്രതുക്കാദയപൂർത്താന്തരമാ
മുനിക്കലപെത്രമാം തദാ വിവസ്ത-
തതന്യനൊടേവക്രമവാച ജാതഹാസം.

ര 4

“കേട്ടാലും ഒരുക്കണ്ണെന്നു ഭവനേ
ചൊല്ലും രക്ഷാഗണ-
ഗ്രേഷ്മം വന്നതുടങ്ങിനാനു വിഭേം!
ഭവ്യാരഗവാന്യധി:
ഒഴുപ്പുംവേശന്നാൽ വിക്രമേരിയ ഭവ-
ന്തം ജേതുകാമോ രണ്ടു
ധാർശപ്പുംവേശന്നു പുരപ്പുട്ടന്നതവിലും
കണ്ണിങ്ങു വന്നിടിനേൻ.

ര 5

എന്നതറിഞ്ഞിയ മുദ്രവു
വന്നേ, നരിയിപ്പുതിനിതിപ്പും എന്നു;
എന്നാൽ ചിന്തിച്ചുവിലും
നന്നായു് കോപ്പുട്ടിക്കൊാക്ക, ശൈഖ്യാദ്ദേശു!”

ര 6

ഈടിതി ഉണ്ടാനവരവു-
അവിടെയിടെ നോക്കിയുമാണഞ്ചിതാമോകം
പട്ടതരമിഡമറിയിച്ചും
വട്ടിവൊടിചന്നു മനീശ്രൂഷാത്മാ.

ര 7

(ഒന്നുകം.)

അനേന്നമായകളിൽമിന്നം പ്രഭാപട്ടം
 മൊന്നങ്ങളിച്ചിത്തില്ലോ,
 അന്നമുള്ളപ്പാരേ, മൺകിരണപ്പാരേ,
 ദൃഢകിയിത്തുംവന്തുമഴക്കിനൊട്ട് നിവിലമഹി
 നവതരണികരനികരണാരേ
 വാട്ടന്നതും യടച്ചി കാണായിത്തെട്ടം തു
 പേടിച്ചാരോ ദിവിപരശ്രാലം.
 ഉടനെ തീവരം കൂതുലവന്നുകൊണ്ട്
 പടവിളിയാടിടകലവരെ നിവിൽമായുപരിചനിര
 യടച്ചിത്തുലക്കിലിടപ്പാകീ..
 കാണായിത്തറുള്ള ഭാനപ്രഭാപട്ടം
 ശോണം തണ മൺവിമാനം,
 കനകലസമാനം സുരച്ചസമാനം
 കമലഭവക്ഷലതയിലുപജനിതചതിമഹിത-
 മമിതജവവിജിതപവമാനം.
 മദ്യുവിമാനമപ നക്തഞ്ചയിപതി
 യുദ്ധാഖണ്ഡകാ ദിവി വിളങ്കീ,
 മദ്ദരപിശ്ചേദഗീതനന്നരേംഗം
 നവദഹനകണ്ണപട്ടപതപവിലപതഗക്കല
 മവിലജനമവഗ്രതജിൽ ദണ്ഡീ.

രക്ഷാനാമൻ താനീമഭിമതാ.തിനാ
 പുഷ്ടക്കണ പ്രസ്ത്ര-
 സ്റ്റുക്കാരം, ഓലുരവവൈവസപതഭഭരിതം
 കാലഗ്രേഹം ജിഗാമേ;
 അഗ്രേ താമസരേ തബുന നിവിലവിശ്ര-
 ഷണ്ഡം കണ്ണിച്ചവാനാ-
 യുഗ്രാത്മാ തത നീശ്വത്തെളിവോട്ട് പെയമു-
 റിട്ടിനാന്തംഡൈയും.

ര വ

സ്ത്രം ന.

തതസ്തുതസ്തുതോ ബഹുവിധിശ ഭയങ്കരേഷ്യ നരകേഷ്യ
 പീഡിതാനനേകാനപല്ലത്. എക്കു പീഡാസഹതപ്പത് മക്ര-

അന്തരാജ്യ കാംഗ്രീസ് പരിമാതമണിക്കിരണയാരണിനിലോ സ്ഥിതിയിൽനിന്നും സുമധുരഗീതവാചിത്രനിസ്പന്ധവരിതലാ- ഗനകങ്ങൾക്ക് മുവന്നുവരേണ്ട കനകമണിക്കേണ്ട നിജസ്വളതഭ്രാ- റോപലപ്പോന്തി സുവജാലാന്ത്യന്ത്രിയ സ്ഫേഡമാദമാനാൻ, ഷൂഡജമ- നി ദോപ്പാൻ സുമധുരങ്ങാരബൈസനാവിതരണശീലാൻ ചതു- രിഡിയാഹാരനികരണം അന്തരാജ്യവിത്രാണിതലുക്കനിംലരമുഹ- മ്മുശ്രീവരേണ്ട നിരവധി സുവിതാൻ, ദത്തകനകമുക്കതാമണി- രതനിവാരാൻ, നിതപമമണിഗണവിലപിതബുദ്ധരഹാക്ക്ര- ഷണ്ട്രഷിതശാന്താൻ ജാജപല്ലമാനനിജത്തേജഃപ്രസരപിഹിതാൻ

* * *

യ വസ്തിച്ചണ്ടത്രാർ

ଭାଗୀରଥୀମହିଳା ସଂପଦୋତ୍ତମାଙ୍କ ଯିମ୍ବାଙ୍କ, ୧୩

പ്രാസാദം വേദി പൊയ്തതാരണി കനകമണി-
ത്രണം പുത്രൻഗവാക്ഷ-

മുഖം ഷുമത്രയെന്നിത്തരമത്ര തക-
ൽനീടിനാരാത്തനാജാ;

ധാതുന്നിമംബാണശക്തിപ്രസരമഹിമകാ-
ണ്ണക്ഷയേ വ്യോമയാനേ
ജാതം ജാതം വിരേജേ യമഭദ്രപാലീ-
ചുണ്ണിതം തത്പദാത്മം.

നൂ १

അരുള്ളും നക്തായുരാധീശപരസചിവവരം-
മാർ ചുറപ്പുട്ടു നേരി-

ട്രാപ്രതാധിശ്വരസന്ദൃതത്താട പൊത്തുള്ളട-
ങ്ങിൽ തുണ്ട് ഗാഡിമാനാ;

കൈപ്പുാടനോന്നുശ്രൂപ്യരണാലിതാ-
ദ്രോണിതാർദ്ദാ വിളങ്ങീ
ശിഖ്‌പത്തിൽ ഷുത്ര മേളംതടവി നിറക്കും
ശാല്മലിത്തോപ്പുപോലെ.

നൂ २

തിങ്ങിച്ചിട്ടാംഭിതിലോലാൻ വിരവിനൊട്ടു സ-
ന്ത്രജ്ജ രക്ഷിപ്രവീരാൻ

സദ്ഗ്രാമേ രാവണൻതനൊട്ട യമപുതനാ
ക്രൂരിട്ടാംഭാന്തരാജു;

അംഗ്‌ഗാരസ്യർഭിമെത്രരഹപരിയ മഹാ-
സ്ത്രാലജാതെരന്നിരാത്രെത-

രദ്ദ്‌ഗണ്യാദം പ്രയോഗാച്ചിത്ര മദമിയലും
കൈഞ്ഞവല്ലപ്രാതമെഴുലേ.

നൂ ३

ചൊല്ലും ശ്രൂപാതക്ഷരിത്തയിരയാ-
രായണോ ദായണോ/സൈ

പ്രശ്നാശോകം കണക്കേ കലിത്തച്ചി വിള-
ങ്ങിട്ടമാഞ്ഞാലീ

കച്ചാത്മാ കാലസൈന്യേ ദശവദനന്നു
ബാണജാലംചൊരിഞ്ഞെത്താ-

നല്ലോഡാക്കല്ലപ്രകാരം തടവി മഴ ചൊരി-
ക്കന വാർക്കാണംരുപോലോ,

നൂ ४

കുതാന്തരസനാ, ശിതശ്രൂജാലെ-

സുദാ ഭശാസ്യം പരിവാത്രു വേഗാത്
രണ്ടു നിത്യചൂടു-ാസമമും വിത്രേണ,
പ്രഹരാവലി ശ്രേഖമിവാംശുവശൈഷിംഗം. ഒ 7

മുക്തതന്ത്രാണവരോ

° റഷ്ട്രാഡിസിക്കതസകലഗാത്രോ/സൈ
ത്രുക്ത പാ ചുജ്ജകമാരാത്
തസ്യമാ പുമ്പ്രാമതീവത്സിതാത്മാ. ഒ 8

“നില്പ്പിൻ നില്പ്പിൻ! കരഞ്ഞെതാന്നയി മര പുരങ്ങോ
നിങ്ങ്”ഇളന്തിപ്രകാരം

ചുപ്പാഛംഭോഷയ, നാംഭംഭാജമഹിമാ -

രാവണോ ദേവവൈവരി,

കൈല്പ്പാന്തംഭംഭാസുരം ധാത്രുപതമരിയ ദി-
പ്ലാസ്മരു തൊട്ടത്താ,-

സത്യപനാരാവമെയ്യാൻ തരളിത്തളിവനം
ജ്പാലയാ കാലസൈന്യേ. ഒ 9

അസ്മുദ്ദേശസാ തത്ര പാതിതാ

ദഹ്യവിറ്റമാ യുദ്ധഭ്രതലേ

ഭാവപാവകനാഥിവിഷ്ട്ട്മരത് -

സാലസനിഭാ കാലസൈനിക്കാഃ. ഒ 10

ഭശമ്ഭവനാഹവക്ഷലി

സചിവന്മാരോട്ടുചേറ്റം മദ്ദാലി

അണിമിലഭിപ്രവിമാനി

ഭശമ്ഭതനോത്സിംഘനാദമഭിമാനി. ഒ 11

ഇത്യം മെത്രത്രന നക്തശ്വരക്കുന്നിനം

കേട്ട വൈവസ്പതൻ താ-

നഭ്രത്സേകാപാനലോഭീപിതനയനകലാ

ദീഷണോ രോഷണാത്മാ

ഇത്രെതലോക്കും വിറയ്ക്കും പരിച്ച മണിരമം

ദിവ്യമാന്യമംയ നേരേ

യുദ്ധത്തിനായും പുറപ്പുട്ടിയ വലജ്ജനതാ-

വണ്ണാഡോ അണാധ്യാർഥി. ഒ 12

സാക്ഷാദ് മുത്തുതാൻ വന്നതു പാട്ടു യമ-
സ്യാഗ്രഭാഗയ നടന്നു,
അക്ഷാത്മാ മുഖ്യഗരം പ്രാസവധിനിയക്കരേ
ചാലുന്ന് ചേലാരഭേദപാരം;
ഭൂ ക്ഷേപോദഗ്രഹത്തോത്തരളവിച്ചലനേ-
താന്ത്രാലി മുതിന്-
നോക്കേന്നരഹ്യതനേ വിരദ്ധാട നിവീല-
പ്രാണിനാം പ്രാണാഹാരി.

r ●

ഉച്ചണ്ഡം കാലദണ്ഡം പിത്രപതിസഹിയെ
മുത്തിവൈക്കുക്കണ്ണണ്ടി പെട്ട,-
നാച്ചാരി പുണ്ടി ചിവ്യായുമർഖിയമനി-
സ്യംനേ വന്ന നിന്നു,
അച്ചിടം തന്നു പാർപ്പണഭിലഭക്കിയലും
കാലപരാശ്രാം കോപ്പി-
ഇച്ചേച്ചു! വന്നിതത്തുജ്ഞപലമർഖിയമഹാ-
മുഖ്യഗരം മുല്ലാഗേ.

r #

മെത്രന തീരുജ്ഞപരക്കാജ്ഞവാത-
പിത്തക്ഷയാഭാ, യുതഭേദാരഗാത്രാഃ
പ്രത്യക്ഷമേ വ്യാധികരിക്കാശക അമേനയു
മുംതുാരട്ടത്തവ്യാട മുൻനകനു.

r #

നല്ലം റ.

ഹര ഹര, ശീവ! തത്ക്ഷണം ഒക്ഷിണാശാധിപൻ കാല-
ദേവൻ ക്ഷണങ്കാവധിം ക്കൊണ്ടക്കണ്ണാനഭാവം പുറപ്പെട്ടുനേരം
ജഗത്താക്കരയാണും ദയപ്പെട്ടിത്തേപ്പും. സുരപ്രാതമല്ലോം വിര-
ച്ചവരും; നിറച്ചും ചരന്നേററമേച്ചും! നഭയുംരിവും മുകിൽ-
ച്ചാത്തിൽ മെല്ലുന്നുാളിച്ചുക്കും നിന്നു; ദുഃഖം നിന്നുകട്ട നമു-
ക്കിനു സാക്ഷാലിത്തല്ലും മുതാന്തന്ന് വയന്തു ജഗത്പ്രാണാഹാരാ-
ധനബാന്നാധാരി സംഭം മുതുനാ വന്നാണത്തുമുത്തുക്കാം മുതിനെന്നനി-
വണ്ണും, ദയാനിം കൈക്കുണ്ടി തമ്മിൽ പറഞ്ഞും രണക്കുണ്ണി-
യിക്കുന്നു രക്ഷാദ്ദേശം തുണ്ണായും. നീരുള മണിമുത്തുക്കാം; പരം
ശിതിവേത്തായ്മ മാത്രാബ്യാധിനാഡു. നന്നറിക്കുന്നിട്ടിനേത്താ-
ങ്ങനേരം കുറിഞ്ഞുനാമോഡ്യും ക്രമാശില-ലക്ഷാധിനാമന്ന്; താം-
നീം റാഡേതശരാജൻ ദഹരാദഹാരഗ്രൂപ്പുക്കുണ്ടുക്കൊണ്ടി നകത-

வேறாயிரம் ம்னால்தொடி பூரணாகியும் வெட்டுள முடிந்தனர், கிழைஷாரியிற்கு கிழைதெழுஜால்தொல் வஷ்டியும் வெவபு-
தாங்கிலைகிடைத்தல் திருத்தாக்களைத்தன்று முடிகி.

മുതിന്നന്തകൾ പിന്നെയും മനുവേഗം കലന്നുവരാണെങ്കിൽ കൊണ്ടും മഹാവേദികാണ്ടം രണ്ടെന്ന വൈവരിപ്പോരത്തരാളിപ്പി-
ളക്കംപ്രകാരം ത്രിഭുംഖലാരനാഡം പ്രഭാഗിച്ചതുള്ളിരത്തരാളി-
ററമുഡപ്പീഡിക്കൈക്കൊണ്ട് തൽബാനണജാലം തക്കസ്ത്രാനസ്കർപ്പാ-
വലിനാമനപ്പോൾ കറഞ്ഞതാനും വല്ലിലക്കയ്ക്കും. കന്ത്രക്കോപ-
ണം രണ്ടുക്കാപ്പുപ്പാരം മതിക്കം ദശാധാരം തിച്ചേസ്താമമെന്നം
കൊട്ടം കാട്ടകൾപ്പക്ക ചട്ട ചൊട്ടിച്ചതിനുരാവാനലഭിക്കല-
നേരാങ്ക വൈവസ്പതനന്നനേഹാരാത്രിവസ്ത്രഭൂമാധ്യഭംക്ഫിഞ്ചി-
ട്ടമുട്ടം തരംകിട്ടിപ്പിലുവിലക്കണ്ണപാധിശരന്തതത്ര എകാന്നിട-
വാനും ജയിച്ചീട്ടവാനും; പരേതേശനും ഏയണ്ണപാധിശരനും
തമ്മിലഭ്രാന്തമപ്പോരിം ജയിപ്പാരവപ്പോടു കല്പിച്ചു നന്നറിക്ക
അന്നരത്തി മുട്ടനേന്നരത്രു സംവത്തകാലം കണക്കേ ചമത്തു
ജഗത്തുക്കുമെല്ലാമനപ്പാടിമാനി ശരസ്താമരുഷ്ട്രാ ദിഗ്ഗന്ധങ്ങളും
ക്ഷീക്ഷണംകൊണ്ടുള്ളംപ്രകാരം തമിസ്രാവരേത്രൻ ഗവസ്രാംഗ-
സൂരണ്യമുള്ളാശവത്സാരമിണ്ണാപിനീരസ്യമെരുപ്പു മംഞ്ഞം
ദോഷം പിളക്കന്നനേരം തുതാന്തരാന്തത്തിക്കണ്ണനാത്രു കോച്ചാ-
നലജപാപ ചെട്ടുനേന്നുനബിലെട്ടാശരേതാരാ നിറങ്ങങ്ങളും ചൊ-
ങ്കിതപ്രത്യജ്ജസ്സു സത്രാലോകത്തിലോളാളും കവിതയും തുടങ്ങി. ജ-
ഗദ്ദീഷണാംതുക്കിഞ്ഞോഹമായോരു നന്നറിതടക്കത്തിക്കലത്രുതുക്കം
ആലതാഭണ്ണമാനും വള്ളഭാരതു ചമത്തു, ഒഴക്കാടുമയ്യേ തെള്ള-
ക്കുന്നമിക്കംമതിത്തല്ലപോലെ പിളക്കു കലനേരാങ്ക ദിംജാംകി-
ണറിക്കുന്നതുക്കുപോലേ ചുവന്നങ്ങളിലുക്കുന്ന കുഞ്ഞംമിച്ചിച്ചുജ്ഞപ-
ഡതുങ്കുറയണ്ണുഡേരാശ്ശും നിറം ചെട്ടുംഗന്തമാസധപനിപ്പു-
ഡിക്കൊണ്ടുള്ളിക്കം മുഴക്കിപ്പുരിഞ്ഞാടിമാനി ജഗദ്ദീഷണാത്മാ
കുതാന്തരും തദാ വൈവരിണ്ണും റംധസ്സു സംഘരിച്ചീട്ടവാനും തന്ത്ര
നിന്നീട്ടിന്നും.

അരന്നൊരു മുത്തുചെന്നാവൊട്ട് പിറുപ്പതിങ്കോ-
ദേവമുഖ്യപ്രഭ:—‘വിശ്വാ! കേ-

ചെളന്നപ്പടക്കന്യായ ശ്രീ ടീക്ക, മഹമിയലും
രംക്ഷണസ്ത്രാന്തിക്കേ നീ;

എന്നും ചെന്നങ്ങളും കൊന്തിട്ടവന്നുകിൽ നിയോ-
ഗിക്കി, ലൈത്തുന്നേനരും-
തന്നെ ജന്മേ ജന്മനാശക! തവ കഴലു-
ണാ! മുതിനേൻ്തുചെയ്യും.

ർ 2

ഉന്നിപ്പാത്യം സ വുതുൻ നമ്പി നരകനെ-
നാഡി ദൈനേന്ത്യപരമാർ
മന്നും മേ ചുള്ളിപാത്യം പച്ചമിഹ മരി-
ച്ചീടിനാർ വിദ്യേവിരാഃ;
ഇന്നിങ്കവുംനെങ്കൽ കിമിഹ ബത വിഭോ!
സംശയം? കാട്ട ചുഴിം
വഹിജപാലാകലാപത്തിന ശലങ്കലോ-
ദീപനേ കിംപ്രയാഗം?

ർ 3

ഭാവിച്ച താൻ തൊട്ടവർ പിന്നന്നായം
ജീവിക്കമാറിപ്പിഹ പാരിച്ചുങ്കും;
ദേവ! പ്രഭോ! മദ്ദബലമല്ല പണ്ണേ
കൈവന മത്തുഭയിതായതല്ലോ.”

ർ 4

ഇതിമുത്തുഗ്രിരും നിശ്ചല ദരാഷ്യം-
തതിച്ചേജുക്കശമുവോ/മ സുരുജമാ,
‘അധ്യനാ രിപ്പമാരുംരുമേനം
യുധി നതാൻ കൊല്ലു്’വന്നെന്നവാച വാചം.

ർ 5

വാർത്തച്ചം കാല ചൂണേശരരലമിൽപ്പറവും
നീളുവേ ചുമ്പുമാണം
ഭീതേ വഹിസ്തുലിംഗേരപ്പുകരകമമുഴം
മുദ്ദംഗരോദഭ്യിതാരും
ആരിതാവിട്ടന എണ്ണാ ടാലുഘണാഘണാ-
ചൂരിതാരേഷ്ഠലോകം
വീതാശങ്ങം പ്രതാന്തനും കരതളിരിലെട്ട്-
തനിടിനാൻ കാലദണ്ഡം.

ർ 6

അംബണേന്നരത്തുതന്നേ വിരവിന്നനാടിഹ യാ-
തൊന്നു നാനാജന്നന്നും
ആണാപായം വരത്തുന്നതു സത്തചനി-
വാനുഞ്വാരേതജാഃ

ചേണ്ടും ബാഹ്യരക്ത്യാ ധൂതരഭസ്ത്രം
തേന ദണ്ഡന കാളൻ-
താരമിങ്കാപാലടിക്കംപൊഴു പറവതെ-
നീശനേ സാക്ഷിയുള്ള !

എ

കുലങ്ങീ ശ്രേഖലണ്ടം, ഇലയികർഡിക്കുലങ്ങീ, സുരക്കം
നട്ടങ്ങീ; ഒദ്ദുന്നാൻ വിരവോട്ടുമുഖങ്ങീ, ഭയഭരാത്
ചുങ്ഗീ ജീവാശാ നിശ്ചിച്ചരകലത്തിനു, നിവിലം
ക്ഷണംകൊണ്ടേന്നും ശിവ ശിവ! ചക്രേപ്മ ഭവനം. ര സ്
രളം ന.

തത്സൂജാനീം ഭഗവാൻ പദ്മജനാ, നിമ്മലഭ്രൂഹമസ്ത-
സാക്ഷാത്കാരകാഗ്രമനന്നുാരു, മുഖകമഭവിസ്ത്രനിഗ്രഹം-
ഷ്ഠവരിതമരിയുവി, ദിവ്യാക്ഷസ്ത്രകനകകമണ്ഡലമണ്ഡിതക-
രാഘവിത

* * *

... മെം ജീവിതേശൻ മരത്തു. ക ०

ഖകാനാമൻ ജയിച്ച യമനെ രണ്ടുവേ
വീരനേനിപ്പകാരം
തുണ്ടാരാവം ദിഗനും പുനരിടനിരയും.
മാര ഞോഷിച്ചുരക്കം,
ഒപ്പുറ്റിസി പുജ്യകാരു തെളിവിനൊട്ട് കരേ-
റിത്തിരിച്ചുനടന്ന
തിങ്കും പദ്മാലതാന്നാ ഭവനരിപ്പ നിശാ-
ചാരിണ്ണാം വീരനേതാ. ക ۹

ജിത്പാ ലോകത്രയം നിസ്തൂല്യജമധസാം
രക്ഷസാം ചക്രവർത്തീ
ഗത്പാ ലക്ഷ്മികംപുക്ക്രൈക്കാട്ടവിജയ-
ശ്രീകലന്നങ്ങിനും;
ഉള്ളനോഡം തുതാനേരാർജ്ജവ സഹ വിധിനം
നാരഭന്നാർജ്ജവ മേളം
മെത്തിട്ടം സത്യലോകം നിവിലജനമനോ-
നന്ദനം സംപ്രദേശം.

ക ۹

സഹായം.

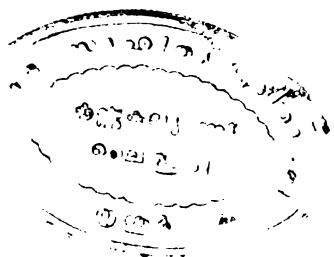
**LIST OF MALAYALAM PUBLICATIONS
FOR SALE.**

അനീക്ഷിപ്ത മലയാളഭാഷാഗ്രന്ഥാവലി.

	അ. ച. ക.സ.
No. 1—മുക്തമക്ഷിണപ്പംട്ട്	0 7 0
No. 2—ഗതദിവസാമാധനം (കിഴിപ്പംട്ട്)	0 7 0
No. 3—ഭരതാംഗപത്രി (കിഴിപ്പംട്ട്)	0 10 0
No. 4—ചാർത്തിപരിഞ്ഞാം (കിഴിപ്പംട്ട്)	0 12 0
No. 5—പടപ്പംട്ട് (കിഴിപ്പംട്ട്)	0 14 0
No. 6—കല്യാണസന്ദേശികം (ഭാഷാചന്ദ്ര)	0 6 0
No. 7—പ്രമുഖാധചരിതം (ഹംസപ്പംട്ട്)	0 5 0
No. 8—റിറിജാകല്യാണം (റീതപ്രഖ്യാനം)	1 0 8
No. 9—വ്യവഹാരമാദ (സൃതിഗ്രന്ഥം)	3 1 8
No. 10—അനീമൽഭാഗധവതം ഭാഷാ (മല്ലം) ഫാംവാല്യം	1 0 8
No. 11—ക്ഷേത്രവിവ (റീതപ്രഖ്യാനം)	0 4 0
No. 12—വിംശതി (സവൃംഖ്യാനം)	0 7 0
No. 13—മോക്ഷഭാഗധവതം (കിഴിപ്പംട്ട്)	0 8 0
No. 14—അനീമൽഭാഗധവതം ഭാഷാ (മല്ലം) റാംവാല്യം	1 7 10
No. 15—ഭാഷാരാമാധനാചന്ദ്ര (ബാബകാണ്ഡം)	1 7 10
No. 16—ചാർത്തിപാണിഗ്രഹണം (ആരഘ്യത്വം)	0 4 0
No. 17—സഹായം (ഭാസൗത്രം)	0 7 0
No. 18—വിജ്ഞാപദ്ധതം (ഹംസപ്പംട്ട്)	0 12 0
No. 19—ഭാഷാരാമാധനാചന്ദ്ര (ശാഖാഭ്യാസികാണ്ഡം, അത്രശ്രൂകാണ്ഡം, കിഞ്ചിത്സിക്കാണ്ഡം)	1 7 10
No. 20—ഭാഷാരാമാധനാചന്ദ്ര (സൂന്ദരകാണ്ഡം, ഇംഗ്രേക്കാണ്ഡം)	1 7 10
No. 21—വിജ്ഞാത (ഹംസപ്പംട്ട്) (ബാം പതിപ്പ്)	0 14 0
No. 22—തന്ത്രമസിപ്പിവ്യുത്വാനവും തന്ത്രമസിമഹാവാസ്ത്വം	0 4 0
No. 23—ശ്രദ്ധാനന്ദപിവേകസഭാ	0 4 0
No. 24—കണ്ണപ്പഭാരതം (ബന്നാ ഭാഗം)	0 14 4
No. 25—സംഭാഷാചന്ദ്രകാണ്ഡം	0 4 0

ആരിവബ്ബു സേതുലക്ഷ്മീ ഗമ്പാവലി.

	അ. ച. കറ.
No. 1—വൈദ്യമഞ്ജൾ	1 7 10
No. 2—ശാതകപഘതി (സവൃംഖം)	0 21 0
No. 3—ശാഷ്ടാശാതകപഘതി	1 0 8
No. 4—പ്രയ്ത്നണാക	0 5 0
No. 5—ഇഹിന്തപദവി (സവൃംഖം)	0 10 0
No. 6—ഖാവഗകരം (ചുവ്വായം)	0 14 0
No. 7—ശതച്ഛടക്കീയം റിതികാപാഠം (സവൃംഖം)	0 4 0
No. 8—സംശാവദഹോഷികം (വൈദ്യം) (ഭാഷ്യഃസമിതം)	2 1 0
No. 9—ജ്യൂസ് നിക (വിശ്വവൈദ്യം)	0 14 0
No. 10—തന്ത്രയുക്തിവിചാരം (വൈദ്യം)	0 10 10
No. 11—പ്രയ്ത്നസാരം	0 14 0
No. 12—കൊടചവീയം	1 0 8
No. 13—ഖാവഗകരം (മദ്യമായം)	2 1 0

IN THE PRESS

- എ. നാരായണൻ ഉം (ലക്ഷ്മീവിലാസവ്യാപ്താന സഹിതം.)
 - ഒ. കിഴന്നറ്റോഗവത്തം.
 - ഒ. ഒക്രദ്ദോത്ത്‌പത്തി.
-

UNDERTAKEN FOR PUBLICATION

- എ. പ്രഹ്ളാദചരിതം കിളിപ്പാട്ട്.
 - ഒ. പലവക റററേഡോക്ക്വേറം.
 - ന. ടാബാഴിമടനം.
 - റ. പരമാത്മസാരം.
 - ഈ. ഭാരതമാല.
 - ബി. തന്ത്രസഥ്യം (ഭാഷാവ്യാപ്താനസഹിതം.)
 - ബി. കരണപലത് (സവ്യാവ്യാനം.)
-

